

KOMISSION PÄÄTÖS,**annettu 15 päivänä joulukuuta 2009,****tukitoimenpiteestä, jota Alankomaat ehdottaa keramiikan tuottajien vapauttamiseksi ympäristöverosta C 5/09 (ex N 210/08)***(tiedoksiannettu numerolla K(2009) 9972)***(Ainoastaan hollanninkielinen versio on todistusvoimainen)****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)****(2010/402/EU)**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

Euroopan unionin virallisessa lehdessä 25 päivänä huhtikuuta 2009 ⁽³⁾. Komissio kehotti asianomaisia esittämään huomautuksensa toimenpiteestä.

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

(4) Alankomaat esitti huomautuksensa menettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä 26 päivänä toukokuuta 2009.

on kyseisen artiklan ⁽¹⁾ mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

(5) Komissio sai huomautuksia myös muilta asianomaisilta. Se toimitti ne edelleen Alankomaille kannanottoa varten. Alankomaat vastasi 7 päivänä heinäkuuta 2009 päivättyllä kirjeellä.

sekä katsoo seuraavaa:

(6) Komissio kirjoitti Alankomaille 7 päivänä lokakuuta 2009 selvittääkseen tapauksen menettelyllistä asemaa ja pyysi Alankomaita toimittamaan 13 päivään lokakuuta 2009 mennessä mahdolliset huomautukset, jotka se toivoi komission ottavan huomioon ennen lopullisen päätöksen tekoa.

I. MENETTELY

(1) Alankomaat ilmoitti 24 päivänä huhtikuuta 2008 päivättyllä kirjeellä aikeesta myöntää keraamisille tuotteille vapautus maakaasun energiaverosta. Komissio pyysi lisätietoja 6 päivänä kesäkuuta 2008. Alankomaat vastasi 16 päivänä syyskuuta 2008 päivättyllä kirjeellä. Komission henkilöstön ja Alankomaiden edustajien välillä pidettiin kokous 16 päivänä lokakuuta 2008. Komissio esitti 17 päivänä marraskuuta 2008 lisäkysymyksiä. Alankomaat vastasi kysymyksiin 19 päivänä joulukuuta 2008 päivättyllä kirjeellä.

(7) Alankomaat pyysi lisää aikaa, ja sille ilmoitettiin 16 päivänä lokakuuta 2009 päivättyllä kirjeellä määräajan siirtämisestä 1 päivään marraskuuta 2009. Alankomaat vastasi 30 päivänä lokakuuta 2009 päivättyllä kirjeellä.

(2) Komissio ilmoitti Alankomaille 11 päivänä helmikuuta 2009 päivättyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa kyseisen tuen osalta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely ⁽²⁾.**II. TUEN YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS**(8) Alankomaat noudattaa energiatuotteiden kulutusta koskevassa verotuksessa ympäristöverolakia ⁽⁴⁾, jonka mukaan verotus alenee asteittain yrityksen kulutustason mukaisesti ⁽⁵⁾.

(3) Komission päätös menettelyn aloittamisesta julkaistiin

⁽¹⁾ EUVL C 96, 25.4.2009, s. 16.⁽²⁾ EY:n perustamissopimuksen 81 artiklasta tuli 1 päivänä joulukuuta 2009 SEUT-sopimuksen 101 artikla ja perustamissopimuksen 82 artiklasta SEUT-sopimuksen 102 artikla. Kyseiset artiklat eivät ole muuttuneet asiasisällöltään. Tässä päätöksessä SEUT-sopimuksen 101 ja 102 artiklaan tehtyjä viittauksia on tarvittaessa pidettävä viittauksina EY:n perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklaan.⁽³⁾ Katso alaviite 1.⁽⁴⁾ Energiaverosta on säädetty ympäristöverolaissa (*Wet belastingen op milieugrondslag*) 1 päivänä tammikuuta 1996 alkaen, ja sitä peritään maakaasusta, sähköstä ja mineraaliöljyistä. Veroprosentit määritetään käytetyn energian määrän mukaisesti.⁽⁵⁾ Alankomaat on ilmoittanut Alankomaissa tyypillisen tilentuottajan kuluttamasta maakaasusta perittävälle energiaverolle seuraavat veroprosentit (vuoden 2009 tiedot): 0–5 000 m³: 0,1580 EUR/m³; 5 000–170 000 m³: 0,1385 EUR/m³; 170 000–1 000 000 m³: 0,0384 EUR/m³; 1 000 000–10 000 000 m³: 0,0122 EUR/m³; > 10 000 000 m³: 0,0080 EUR/m³.

- (9) Kohteena olevalla tukitoimenpiteellä Alankomaat myöntäisi verovapautuksen maakaasun toimituksille keraamisia tuotteita valmistaviin laitoksiin. Ehdotettu verovapautus koskisi ainoastaan Alankomaiden keramiikkateollisuuden tuotannossa käytettävää maakaasua. Sitä ei sovellettaisi kaasuun, jota käytetään muissa mineralogisissa prosesseissa Alankomaissa ⁽⁶⁾.
- (10) Ehdotettu vapautus otettaisiin käyttöön tällä hetkellä voimassa olevaan ympäristöverolakiin tehtävällä muutoksella.
- (11) Ilmoituksen mukaan vuotuinen talousarvio on neljä miljoonaa euroa vuosina 2008–2013.
- (12) Toimenpiteen voimassaoloaikaa ei ole rajoitettu, koska Alankomaat katsoo, että toimenpide ei ole valtiontukea (katso jäljempänä jakso IV).
- (13) Toimenpiteen edunsaajat olisivat Alankomaissa keramiikkateollisuuden alalla toimivia yrityksiä ⁽⁷⁾.
- (14) Alankomaat katsoo, että verovapautus on tarpeen tasapuolisten toimintaedellytysten palauttamiseksi Alankomaiden keramiikkateollisuudelle sisämarkkinoilla. Alankomaat viittaa maan keramiikkateollisuuden ainutlaatuisen asemaan verrattuna sen kilpailijoiden asemaan naapurimaissa. Maantieteellisten olosuhteiden vuoksi Alankomaiden keramiikkateollisuudessa käytetään märkää savea toisin kuin naapurimaissa, joissa käytetään kuivaa savea, ja märän saven käsittely vaatii enemmän energiaa vastaavanlaisen lopputuloksen saavuttamiseksi. Lisäksi Alankomaat toteaa, että esimerkiksi Belgiassa, Saksassa ja Ruotsissa kilpailevat tuottajat on vapautettu vastaavanlaisista energiaveroista.

⁽⁶⁾ "Mineralogisilla prosesseilla" tarkoitetaan tässä yhteydessä prosesseja, jotka luokitellaan Euroopan yhteisön tilastollisesta toimialaluokituksesta 9 päivänä lokakuuta 1990 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3037/90 (EYVL L 293, 24.10.1990, s. 1) NACE-nimikkeistön tunnuksen DI 26 mukaisesti "muiden ei-metallisten mineraalituotteiden valmistukseksi". Keraamisen prosessin lisäksi kyseisiin prosesseihin sisältyy muun muassa lasin tai sementin tuotanto.

⁽⁷⁾ Alankomaiden mukaan Alankomaissa toimii keramiikkateollisuuden alalla pääasiassa suuria, joskus monikansallisia yrityksiä, joiden arvioitu kokonaisliikevaihto on noin 650–700 miljoonaa euroa ja työvoiman määrä noin 3 000 (vuonna 2008). Tuotantopaikkoja on Alankomaissa yli 60. Keramiikkateollisuuden tuotteita ovat seinä- ja kattotiilet, keraamiset seinä- ja lattialaatat, saniteettituotteet, koriste-keramiikka ja -posliini sekä teräs- ja alumiiniteollisuudessa käytettävät tulenkestävät tiilet. Monet tuotantopaikat sijaitsevat Saksan ja Belgian rajojen läheisyydessä, ja näistä monet kuuluvat teollisuuskonserneihin, joilla on toimipaikkoja muissa Euroopan maissa.

- (15) Alankomaat on vahvistanut, että toimenpide otetaan käyttöön vasta sen jälkeen, kun komissio on sen hyväksynyt.

III. MENETTELYN ALOITTAMISTA KOSKEVA PÄÄTÖS

- (16) Komissio epäili ehdotetun tuen soveltumista yhteismarkkinoille, koska komission alustavan näkemyksen mukaan verovapautuksen myöntäminen Alankomaiden keramiikkateollisuudelle ei ollut perusteltua kansallisen verotusjärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen kannalta. Toimenpide oli valikoiva, sillä ainoastaan Alankomaiden keramiikkateollisuus hyötyisi siitä, ja verovapautus rahoitettaisiin valtion varoista. Toimenpide myös vääristi tai uhkasi vääristää kilpailua, ja se vaikutti jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, koska ehdotettu verovapautus vaikuttaisi suoraan tuotantokuluihin ja parantaisi sen vuoksi tuensaajien kilpailuasemaa keraamisten tuotteiden merkityksellisillä markkinoilla, joilla kyseiset tuensaajat toimivat ja joilla voidaan käydä kauppaa jäsenvaltioiden välillä. Komissio katsoi toimenpiteen olevan valtiontukea Alankomaiden keramiikkateollisuudelle ja päätteli, että tämän tyyppinen tuki voitaisiin hyväksyä ainoastaan, jos se täyttäisi edellytykset, jotka sisältyvät ympäristönsuojelun valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen, jäljempänä 'ympäristönsuojelutuen suuntaviivat' tai 'suuntaviivat', lukuun 4 (Ympäristöverojen alennuksena tai ympäristöveroista vapautuksena myönnettävä tuki) ⁽⁸⁾. Koska Alankomaat ei ollut toimittanut tarvittavia tietoja arviointia varten, komissio ei voinut vahvistaa toimenpiteen soveltuvuutta ja päätti sen vuoksi aloittaa virallisen tutkintamenettelyn.

IV. ALANKOMAIDEN TOIMITTAMAT HUOMAUTUKSET

- (17) Alankomaat totesi, että se ilmoitti tapauksesta lähinnä oikeusvarmuuden vuoksi, ja se pyysi komissiota toteamaan, ettei kyseessä ole valtiontuki.
- (18) Alankomaat katsoi verovapautuksen valikoivuuden olevan perusteltua kansallisen verotusjärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen vuoksi.
- (19) Energiaveron tarkoituksena oli verottaa sähköä ja energiatuotteita, joita käytettiin lämmityspolttoaineena tai moottoripolttoaineena. Sen vuoksi perustana olevan viitekehityksen eli voimassa olevan energiaverojärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen perusteella oli mahdollista sisällyttää energiaverojärjestelmään vapautus sellaiselle prosessille, jossa maakaasua ei käytetty lämmityspolttoaineena tai moottoripolttoaineena. Energiaverolainsäädännössä myönnettiin vapautus muuten kuin polttoaineena käytettävän maakaasun toimituksille ⁽⁹⁾. Sähkön toimittaminen prosesseihin, joissa sitä käytettiin kahteen eri tarkoitukseen, kuten kemialliseen pelkistykseen ja elektrolyyttisiin ja metallurgisiin prosesseihin, oli samalla tavoin

⁽⁸⁾ EUVL C 82, 1.4.2008, s. 1.

⁽⁹⁾ Ympäristöverolain 64 pykälän 4 momentti.

vapautettu energiaverosta⁽¹⁰⁾. Myös hiilen verotusta koskevassa lainsäädännössä myönnettiin vapautus muihin tarkoituksiin kuin polttoaineena käytettävälle hiillelle sekä kahteen eri tarkoitukseen käytettävälle hiillelle⁽¹¹⁾. Verovapautuksen myöntäminen maakaasutoimituksille keraamisia tuotteita valmistaviin laitoksiin oli tarkoituksenmukaista. Keraaminen prosessi oli verrattavissa kaksoiskäyttöprosessiin, koska maakaasua ei käytetty ainoastaan lämmityspolttoaineena tai moottoripolttoaineena. Alankomaat totesi, että verovapautuksen myöntäminen maakaasutoimituksille keraamisia tuotteita valmistaviin laitoksiin oli tarkoitus sisällyttää ympäristöverolain 64 pykälän muutettuun versioon, jossa säädettiin vapautuksen myöntämisestä muille kaksoiskäytön muodoille.

- (20) Alankomaat viittasi energiaverodirektiivin 2 artiklan 4 kohdan b alakohtaan sekä direktiiviä koskevaan neuvoston pöytäkirjaan⁽¹²⁾ ja totesi, että oli Alankomaiden energiaverojärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen mukaista lisätä säännös, jolla myönnetään verovapautus kohteena olevassa mineralogisessa prosessissa, toisin sanoen keraamisen tuotteiden valmistuksessa, käytettävän maakaasun toimituksille.
- (21) Verovapautus oli tarkoituksenmukaista myöntää ainoastaan keraamisille prosesseille eikä kaikille mineralogisille prosesseille, sillä muista mineralogisista prosesseista poiketen perinteinen keraaminen prosessi oli peruuttamaton (savi muutettiin keramiikaksi).
- (22) Alankomaat viittasi lisäksi maan keramiikkateollisuuden ainutlaatuisen asemaan verrattuna sen kilpailijoiden asemaan naapurimaissa. Maantieteellisten olosuhteiden vuoksi Alankomaiden keramiikkateollisuudessa käytettiin märkää savea (joka oli peräisin Alpeilta ja kerrostui jokiin Alankomaissa) toisin kuin naapurimaissa, joissa käytettiin kuivaa savea. Märän saven käsittely vaati enemmän energiaa vastaavanlaisen lopputuloksen saavuttamiseksi⁽¹³⁾.
- (23) Lisäksi esimerkiksi Belgiassa, Saksassa ja Ruotsissa kilpailevat tuottajat oli vapautettu vastaavanlaisista energiaverosta. Myös maakaasun käytön hinnat olivat Alankomaissa korkeat. Tässäkin asiassa Alankomaiden keramiikkateollisuus oli epäedullisessa asemassa naapurimaiden keramiikanvalmistajiin verrattuna.
- (24) Alankomaiden mukaan nämä tekijät osoittivat, että toimenpiteen valikoivuus oli perusteltua Alankomaiden energiaverojärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen vuoksi. Sen vuoksi Alankomaat katsoi, ettei verovapautus ollut SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.
- (25) Ehdotettu verovapautus parantaisi jossakin määrin Alankomaiden keramiikkateollisuuden epäedullista asemaa ja palauttaisi siten osittain keramiikkateollisuuden tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla.
- (26) Vaihtoehtoisesti Alankomaat kehotti komissiota hyväksymään tuen SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla. Tuki oli tarpeellinen sisämarkkinoilla vallitsevien eriarvoisten kilpailuedellytysten vuoksi. Se oli oikeasuhtaista, koska toimenpidettä sovellettaisiin ainoastaan laitoksissa käytettävään maakaasuun mutta ei keraamisen tuotteiden valmistuksessa käytettävään sähköön. Tuki korjaisi keramiikkateollisuuden epäedullisen aseman vain osittain, ja näin ollen se oli katsottava oikeasuhtaiseksi. Se ei myöskään johtaisi sisämarkkinoille sopimattomaan kilpailun vääristymiseen.
- (27) Alankomaat huomautti lisäksi, että energiaverodirektiiviä ei sovellettu mineralogisiin prosesseihin, koska oli verojärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen mukaista jättää mineralogiset prosessit direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Sen vuoksi jäsenvaltiot saattoivat vapaasti päättää tämäntyyppisten energiankäyttömuotojen verottamisesta. Ehdotettu toimenpide ei johtaisi kilpailun vääristymiseen, vaan se pikemminkin edistäisi energiatuotteiden verotuksen yhdenmukaistamista ja olisi yhteisön edun mukaista.

V. ASIANOMAISTEN ESITTÄMÄT HUOMAUTUKSET

- (28) Ammattialajärjestö VKO (*Stichting Verenigde Keramische Organisaties*) esitti huomautuksia menettelyn aloittamista koskevasta komission päätöksestä. VKO oli yhtä mieltä Alankomaiden kanssa siitä, että verovapautus oli perusteltua kansallisen verotusjärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen vuoksi ja että toimenpide ei sen vuoksi ollut valtiontukea. VKO esitti samantyyppisiä huomautuksia

⁽¹⁰⁾ Ympäristöverolain 64 pykälän 3 momentti.

⁽¹¹⁾ Ympäristöverolain 44 pykälän 1 ja 3 momentti. Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/96/EY (EUVL L 283, 31.10.2003, s. 51, "energiaverodirektiivi"), 2 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaan hiilen "kaksoiskäyttö" on kyseessä silloin, kun hiiltä käytetään sekä lämmityspolttoaineeksi että muihin tarkoituksiin kuin moottoripolttoaineeksi ja lämmityspolttoaineeksi.

⁽¹²⁾ Neuvoston asiakirja 8084/03 ADD 1 Fisc 59, 3.4.2003.

⁽¹³⁾ Asianomaisiin osapuoliin kuuluva VKO (katso myös jäljempänä osa V) totesi, että Alankomaissa tuotannossa käytettiin yksinomaan märkää savea. Märän saven korvaamista ulkomailta saatavalla kuivalla savella ei voitu pitää todellisena vaihtoehtona, vaikka saven kuljetuksen ympäristövaikutuksia ei otettaisikaan huomioon. VKO vahvisti, että tuotantopaikkojen erityisen maantieteellisen sijainnin vuoksi keramiikan tuotanto vaati Alankomaissa enemmän energiaa kuin naapurimaissa.

kuin Alankomaat. Alankomaiden tavoin VKO katsoi, että verovapautusta ei voida pitää ympäristötoimenpiteenä, koska sillä ei pyritty saavuttamaan mitään ympäristötoimotteita. Sen vuoksi ei olisi oikein arvioida toimenpidettä ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen pohjalta.

VI. ARVIOINTI

TUEN OLEMASSAOLO

- (29) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan ”jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa, ei sovellu sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.”

ETU

- (30) Alankomaiden näkemyksen mukaan toimenpiteellä ei anneta minkäänlaista etua, vaan sen sijaan sillä korjataan Alankomaiden keramiikkateollisuuden epäedullista asemaa.
- (31) Komission mielestä verovapautuksesta on etua Alankomaissa keramiikkateollisuuden alalla toimiville yrityksille, jotka sen seurauksena saivat veroetua, koska vapautus vähentäisi kustannuksia, jotka muussa tapauksessa sisältyisivät toimintakuluihin⁽¹⁴⁾.

VALTION VARAT JA VALTION TOIMENPIDE

- (32) Alankomaat katsoo, että toimenpidettä ei rahoitettaisi valtion varoista, koska verovapautuksen rahoittaminen ei vaikuta talousarvioon⁽¹⁵⁾. Siten toimenpiteeseen ei käytettäisi lainkaan valtion varoja. VKO esittää vastaavallaisen perustelun.
- (33) Komission mielestä toimenpide koskee verohelpotusta, jonka Alankomaiden valtio rahoittaisi jättäessään perimättä valtion varoja. Toisin sanoen Alankomaiden valtio menettäisi verotuloja ehdotetun verovapautuksen seurauksena. Vaikka vapautus olisikin tarkoitettu rahoittaa epäsuorasti nostamalla maakaasusta perittävää energiaverokantaa korkeimmassa ryhmässä, johtopäätös olisi silti sama. Komissio toteaa Alankomaiden tunnustaneen, että nykyiseen verotusjärjestelmään verrattuna toimenpide tarjoaa vuosittain arviolta neljän miljoonan euron suuruisen

edun ilman minkäänlaista vastiketta tuensaaajien puolelta⁽¹⁶⁾. Ehdotettu toimenpide voidaan katsoa Alankomaiden toimenpiteeksi, koska se on suoraan seurausta voimassa olevaan lainsäädäntöön tehtävästä muutoksesta.

VALIKOIVUUS

- (34) Energiaverodirektiivin 2 artiklan 1 kohdan mukaan direktiiviä ei sovelleta energian kulutukseen mineralogisissa prosesseissa eikä myöskään tiettyihin muihin energiatuotteiden ja sähkön käyttötarkoituksiin; sen vuoksi jäsenvaltioiden tehtävänä on päättää, verotetaanko kyseisiä prosesseja, ja jos verotetaan, verotetaanko niitä kokonaisuudessaan vai vain osittain. Direktiivistä huolimatta yhteisön säännöstö ei kuitenkaan missään tapauksessa sido jäsenvaltioita valtiontukea koskevista asioista. Tämä merkitsee sitä, että käsiteltävänä olevan toimenpiteen valikoivuutta ja näin ollen valtiontuen olemassaoloa on arvioitava kansallisen energiaverojärjestelmän perusteella.
- (35) Valikoivuuden tulkinnasta on olemassa viimeaikaista oikeuskäytäntöä. *Gibraltar*-tuomiossa hyväksyttiin valtiontuen arviointistandardi veroasioita varten⁽¹⁷⁾. Tuomioistuimien totesi, että arvioinnin oli koostuttava seuraavista osista: i) viitekehyksen määrittäminen, ii) kyseiseen viitekehykseen hyväksyttävän poikkeuksen määrittäminen ja iii) päätöksen tekeminen siitä, oliko poikkeus perusteltu järjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen vuoksi (toisin sanoen sen määrittäminen, perustuuko poikkeus suoraan kyseisen jäsenvaltion verotusjärjestelmän perustai pääperiaatteisiin).
- (36) Alankomaiden selvityksen mukaan viitekehyksenä olevassa Alankomaiden energiaverojärjestelmässä pyritään verottamaan sähköä ja energiatuotteita, joita käytetään lämmityspolttoaineena tai moottoripolttoaineena. Sen vuoksi Alankomaat katsoo, että on Alankomaiden energiaverojärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen mukaista myöntää tiettyntyyppisille käyttötarkoituksille verovapautus, kuten jo todettiin johdanto-osan 19 kappaleessa. Alankomaiden mukaan keraamista prosessia varten ehdotettu ylimääräinen vapautus sopii hyvin järjestelmän yleiseen rakenteeseen.
- (37) Lisäksi Alankomaat toteaa, että keramiikan valmistuksessa käytettävän raaka-aineen ja muissa mineralogisissa prosesseissa käytettävän materiaalin välisen objektiivisen eron vuoksi on perusteltua poiketa viitekehyksestä, toisin sanoen ottaa käyttöön keramiikkateollisuudelle edullinen poikkeava verokohtelu. Muista mineralogisista prosesseista poiketen perinteinen keraaminen prosessi on perustamaton.

⁽¹⁴⁾ Katso valtiontukitoimenpiteestä tehty päätös N 820/06, 7.2.2007, jakso 4.

⁽¹⁵⁾ Parlamentin kyseisestä verovapautuksesta esittämän tarkistuksen perusteluissa todetaan, että vapautus rahoitetaan nostamalla maakaasua koskevan energiaveron verokantaa korkeimmassa ryhmässä 0,08 eurolla.

⁽¹⁶⁾ Ilmoituksen liite 1.

⁽¹⁷⁾ Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-211/04 ja T-215/04 Gibraltar, 18.12.2008 antama tuomio, ei vielä julkaistu (tuomioon on haettu muutosta, mutta muutoksenhaku ei koske edellä tarkoitettuja valtiontuen arviointistandardin vaihteita).

- (38) Kyseessä ei ole ensimmäinen kerta, jolloin komissio arvioi mineralogisille prosesseille myönnettyjä vapautuksia energiaveroista: se arvioi tämänyyppisiä verovapautuksia muun muassa 7 päivänä helmikuuta 2007 tekemässään päätöksessä asiassa N 820/06, joka koski tietyille energiaa vaativille prosesseille myönnettyjä verovapautuksia Saksassa. Kyseisessä asiassa komissio päätti, ettei toimenpide ole valtiontukea. Se otti huomioon erityisesti Saksan energiaverojärjestelmän sisäisen logiikan, joka vastasi energiaverodirektiivissä määriteltyä lähestymistapaa. Tämän mukaan polttoaineesta peritään veroa ainoastaan silloin, kun sitä käytetään lämmitys- tai moottoripolttoaineena. Saksa myönsi verovapautuksen vastaavasti kaikentyyppiselle kaksoiskäytölle sekä kaikille direktiivin piiriin kuuluville käyttökelpoisille mineralogisille prosesseille ja noudatti siten samaa lähestymistapaa koko energiaverojärjestelmässään. Komissio esitti johtopäätöksensä, että verovapautus oli sopusoinnussa kansallisen energiaverojärjestelmän luonteen ja yleisen rakenteen kanssa.
- (39) Ilmoituksen kohteena olevaa verovapautusta sovelletaan ainoastaan Alankomaiden keramiikkateollisuuteen, ja Saksan toimenpiteestä poiketen se ei kata kaikkia mineralogisia prosesseja; sen vuoksi komissio katsoo, että ehdotettu vapautus ei perustu suoraan Alankomaiden energiaverojärjestelmän perus- tai pääperiaatteisiin. Alankomaiden ja VKO:n mukaan keramiikan valmistuksessa käytettävän raaka-aineen ja muissa mineralogisissa prosesseissa käytettävän materiaalin⁽¹⁸⁾ välillä on objektiivinen ero, koska keraamiset prosessit ovat peruuttamattomia. Tosiasiassa tämä perustelu ei kuitenkaan selitä perustana olevan kansallisen energiaverojärjestelmän rakenteen kannalta sitä, miksi vapautusta ei voitaisi myöntää muille mineralogisille prosesseille, joissa myös käytetään maa-kaasua, kuten lasin valmistukselle. Lisäksi, kuten energiaverodirektiivin johdanto-osan 22 kappaleessa todetaan, yhteisön kehyksen olisi koskettava energiatuotteita pääasiassa silloin, kun niitä käytetään lämmitys- tai moottoripolttoaineina. Tässä mielessä mineralogiset prosessit suljettiin pois direktiivin 2 artiklan 4 kohdassa. Kyseisissä prosesseissa polttoaineen katsotaan toimivan kemiallisen prosessin tukena eikä moottoripolttoaineena tai lämmityspolttoaineena. Sen vuoksi, kun kaikki mineralogiset prosessit jätetään energiaverodirektiivin soveltamisalan ulkopuolelle, yhteisenä tekijänä on se, että polttoainetta käytetään niissä osana kemiallista prosessia pikemminkin kuin lämmitys- tai moottoripolttoaineena. Verovapautuksen myöntäminen ilmoituksen kohteena oleville prosesseille⁽¹⁹⁾ olisi perusteltua ainoastaan, jos vapautusta sovellettaisiin yleisesti kaikkiin mineralogisiin prosesseihin ja tällä tavoin varmistettaisiin kaikkien mineralogisten prosessien yhdenmukainen kohtelu⁽²⁰⁾. Kuten aikaisemmin todettiin, tämä olisi sopusoinnussa komission asiasta N 820/06 esittämien perustelujen kanssa. Tässä yhteydessä ei ole merkitystä huomioilla, joissa todetaan, että

erilaisissa mineralogisissa prosesseissa saatetaan käyttää erilaisia raaka-aineita ja että keraaminen prosessi saattaa olla peruuttamaton.

- (40) Säädöksen parlamentaarista historiasta käy myös ilmi, että suunnitellun toimenpiteen tavoitteena on parantaa Alankomaiden keramiikkateollisuuden kansainvälistä kilpailuasemaa⁽²¹⁾. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytäntö osoittaa selvästi, että vaikka toimenpiteen ansiosta tietyn alan kustannukset lähenevät muissa jäsenvaltioissa toimivien kilpailijoiden kustannuksia, se ei vaikuta siihen seikkaan, että toimenpide on valtiontukea⁽²²⁾.
- (41) Sen vuoksi komissio pitää verovapautusta valikoivana siinä mielessä, että se suosii tiettyjen tuotteiden valmistusta ja käytännössä tiettyjä yrityksiä, eikä sitä voida perustella kansallisen energiaverojärjestelmän yleisellä rakenteella.

KILPAILUN VÄÄRISTYMINEN JA VAIKUTUS KAUPPAAN

- (42) VKO on kiistänyt komission johtopäätöksen siitä, että koska ehdotettu toimenpide kattaisi merkittävän osan toimintakustannuksista ja tarjoaisi siten tuensaajille mahdollisuuden periä alhaisempia hintoja keraamisista tuotteistaan, se vääristäisi tai uhkaisi vääristää kilpailua merkityksellisillä keramiikkamarkkinoilla. VKO:n mukaan energian toimitus- ja käyttökustannukset ovat moninkertaiset energiaveron kustannuksiin verrattuna.
- (43) Komissio pitää perustelua asiaankuulumattomana. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan yrityksen kilpailuaseman parantuminen valtiontukitoimenpiteen seurauksena on yleensä osoitus siitä, että kilpailu on vääristynyt suhteessa muihin kilpaileviin yrityksiin, jotka eivät saa kyseistä tukea⁽²³⁾. Lisäksi toimenpide kuuluu SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, jos se "uhkaa vääristää kilpailua". Kohteena oleva verovapautus saattaa vääristää kilpailua keramiikkamarkkinoilla, koska tuensaajien toimintakustannukset alenevat verovapautuksen seurauksena. Lisäksi ehdotetun toimenpiteen tavoitteena on tosiasiassa parantaa Alankomaiden keramiikkateollisuuden kansainvälistä kilpailuasemaa. Alankomaat on todennut, että verovapautus palauttaisi ainakin jossakin määrin keramiikkateollisuudelle tasapuoliset toimintaedellytykset sisämarkkinoilla. Vaikka saatavilla ei olekaan yksityiskohtaisia tietoja toimenpiteen kilpailuvaikutuksen toteamiseksi keramiikkateollisuuden alalla, looginen johtopäätös on se, että toimenpide saattaa vääristää kilpailua merkityksellisillä keramiikkamarkkinoilla.

⁽¹⁸⁾ Alankomaat ilmoittaa luettelossa lasin, muurauslaastin, betonin, rappauslaastin ja kalkkihiekan.

⁽¹⁹⁾ Ilmoituksessa Alankomaat luokittelee kyseiset prosessit NACE-nimikkeistön tunnuksen DI 26 mukaisesti "muiden ei-metallisten mineraalituotteiden valmistukseksi".

⁽²⁰⁾ Saksaa koskevassa asiassa N 820/06 tätä yhdenmukaisuutta vahvisti se seikka, että Saksa alkoi selvästi kohdella yhtäläisellä tavalla kaikkia kaksoiskäyttöprosesseja tai mineralogisia prosesseja, jotka tulivat sen tietoon, ja se varmisti tällä tavoin kaikkien mineralogisten prosessien yhdenmukaisen kohtelun.

⁽²¹⁾ Alahuoneen jäsen Jules Kortenhorstin yhdessä muiden jäsenten kanssa 21 päivänä marraskuuta 2007 esittämä tarkistus, Tweede Kamer, vergaderjaar 2007–2008, 31205, nr 35.

⁽²²⁾ Asia C-173/73, komissio v. Italia, tuomio 2.7.1974 (Kok., s. 709).

⁽²³⁾ Asia C-730/79, Philip Morris Holland v. komissio, tuomio 17.9.1980 (Kok., s. 2671, 11 ja 12 kohta).

(44) Alankomaiden selvityksen mukaan maan tiiliteollisuus, jonka osuus Alankomaiden keramiikkateollisuuden maakaasun ja energian kulutuksesta on 85–90 prosenttia, työllistää noin 1 500 ihmistä. Vuonna 2008 kyseisen alasektorin liikevaihto oli noin 370 miljoonaa euroa. Alankomaiden tiiliteollisuuden vuotuisesta tuotannosta noin 20 prosenttia menee vientiin, kun taas tuonti vastaa kahdeksaa prosenttia Alankomaiden vuotuisesta tuotannosta. Tiilien painon vuoksi merkityksellisten tuotemarkkinoiden katsotaan ulottuvan 250 km:n säteelle siitä tiilitehtaasta, jossa ne on valmistettu. Näin ollen alasektorin merkityksellisiin kilpaileviin markkinoihin kuuluvat Yhdistynyt kuningaskunta, Saksa ja Belgia.

(45) Toukokuun 26 päivänä 2009 päivätyssä kirjeessään Alankomaat pyysi komissiota määrittämään ja todentamaan komission esittämän päätelmän, jonka mukaan ehdotettu toimenpide väärästi tai uhkasi vääristää kilpailua keramiikkateollisuuden merkityksellisillä markkinoilla, ja viittasi Alankomaiden keskustilastotoimiston (*Centraal Bureau voor de Statistiek*) antamiin tietoihin, jotka Alankomaat oli toimittanut komissiolle alustavan tutkinnan aikana, ja erityisesti tiilien tuontia ja vientiä koskeviin lukuihin, jotka esitetään taulukoissa 1 ja 2.

Taulukko 1

Alankomaalaisten tiilien vienti Saksaan ja Belgiaan

Vuosi	Prosenttiosuus	Osuus (euroa)
2007	59 % 255 000 000 euron kokonais-arvosta	150 000 000
2006	64 % 234 000 000 euron kokonais-arvosta	150 000 000
2005	68 % 213 000 000 euron kokonais-arvosta	145 000 000
2004	74 % 242 000 000 euron kokonais-arvosta	180 000 000
2003	82 % 234 000 000 euron kokonais-arvosta	191 000 000
2002	80 % 183 000 000 euron kokonais-arvosta	146 000 000
2001	95 % 189 000 000 euron kokonais-arvosta	180 000 000

(46) Alankomaiden mukaan taulukon 1 lukuja tarkasteltaessa on otettava huomioon seuraavassa esitettävät seikat. Tämän vuosisadan alussa Saksan ja Alankomaiden talonrakennusmarkkinat kärsivät vaikeasta lamasta (vuosina 2000–2001 Saksan tiiliteollisuuden liikevaihto ja myynti laskivat lähes 20 prosenttia). Tilanne parani myöhemmin Alankomaiden ja Saksan asuntomarkkinoilla. Vilkkaimmillaan markkinat olivat vuosina 2006 ja 2007. Alankomaiden mukaan saksalaisen tiilialan liiton (*Ziegelverband*) antamat tiedot osoittavat alan tilanteen elpyneen Saksassa vuosista 2004–2005 alkaen. Alankomaat toteaa kuitenkin, että Alankomaiden välittämät, maan keskustilastotoimistolta saadut luvut osoittavat, että alankomaalaisten tiilien vienti Saksaan on sittemmin hidastunut. Lyhyesti sanottuna vuosisadan alussa tiiliteollisuus kärsi sekä Saksassa että Alankomaissa raskaita tappioita Saksan markkinoilla, mutta Saksan tiiliteollisuus on hyötynyt maan asuntomarkkinoiden elpymisestä toisin kuin Alanko-

maiden tiiliteollisuus. Alankomaiden mukaan tämä voidaan vahvistaa taulukossa 2 esitetyillä luvuilla, jotka koskevat tuontia Saksasta.

Taulukko 2

Tuonti Saksasta Alankomaihin

Vuosi	Prosenttiosuus	Osuus (euroa)
2007	42 % 91 000 000 euron kokonais-arvosta	36 000 000
2006	25 % 101 000 000 euron kokonais-arvosta	25 000 000
2005	22 % 82 000 000 euron kokonais-arvosta	18 000 000
2004	17 % 121 000 000 euron kokonais-arvosta	21 000 000
2003	16 % 110 000 000 euron kokonais-arvosta	18 000 000
2002	18 % 107 000 000 euron kokonais-arvosta	20 000 000
2001	11 % 124 000 000 euron kokonais-arvosta	14 000 000
2000	12 % 155 000 000 euron kokonais-arvosta	19 000 000

(47) Alankomaat toteaa, että taulukon 2 luvut osoittavat saksalaisten tiilien tuonnin lisääntyneen voimakkaasti vuosista 2006–2007 lähtien. Alankomaiden toimittamat luvut, jotka koskevat vuoden 2008 ensimmäistä vuosineljännestä, osoittavat tämän suuntauksen jatkuvan. Alankomaiden mukaan Saksan keramiikkateollisuudelle myönnettiin 1 päivänä tammikuuta 2004 käyttöön otettu, energiaveroa koskeva verovapaus elokuussa 2006.

Taulukko 3

Vienti Alankomaista muihin jäsenvaltioihin kuin Belgiaan ja Saksaan (lähinnä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Irlantiin)

Vuosi	Prosenttiosuus	Osuus (euroa)
2007	40 % 255 000 000 euron kokonais-arvosta	102 000 000
2006	37 % 234 000 000 euron kokonais-arvosta	86 000 000
2005	32 % 213 000 000 euron kokonais-arvosta	68 000 000
2004	17 % 242 000 000 euron kokonais-arvosta	41 000 000
2003	10 % 234 000 000 euron kokonais-arvosta	23 000 000
2002	18 % 183 000 000 euron kokonais-arvosta	32 000 000
2001	12 % 189 000 000 euron kokonais-arvosta	23 000 000

- (48) Näistä luvuista Alankomaat on todennut, että viennin lisääntymistä kyseisiin maihin selittää erityisesti punnan ja euron välinen erittäin edullinen vaihtokurssi. Alankomaiden mukaan tämä tekijä kompensoi korkeita kuljetuskustannuksia.
- (49) Komissio on yhtä mieltä siitä, että Saksa ja Belgia menettivät merkitystään alankomaalaisten tiilien vientikohteina vuosina 1998–2007, että saksalaisten tiilien tuonti Alankomaihin kasvoi vuosina 2000–2007 ja että vienti muihin maihin kuin Saksaan ja Belgiaan (lähinnä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan ja Irlantiin) kasvoi vuosina 2001–2007. Muita maita, erityisesti Yhdistynyttä kuningaskuntaa ja Irlantia, koskevat luvut osoittavat viennin kasvaneen pääasiassa suotuisan vaihtokurssin ansiosta.
- (50) Esitetyt luvut valaisevat tiilialan kauppaa Alankomaiden ja sen naapurimaiden Saksan, Belgian ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä, mutta niistä ei voida vetää johtopäätöstä siitä, että verotoimenpiteellä ei pystyittäisi vääristämään kilpailua keramiikkateollisuuden merkityksellisillä markkinoilla. Kuten todettiin, toimenpiteen voidaan katsoa kuuluvan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan pelkästään siitä syystä, että on olemassa mahdollisuus kilpailun vääristymiseen.
- (51) Toimenpide vaikuttaa todennäköisesti jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, koska keraamisia tuotteita ostetaan ja myydään kansainvälisillä markkinoilla, kuten käy ilmi Alankomaiden toimittamista tilastotiedoista, jotka esitetään taulukoissa 1, 2 ja 3.

PÄÄTELMÄ

- (52) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että ilmoitettu toimenpide on valtiontukea, joka kuuluu SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

TUEN SÄÄNTÖJENMUKAISUUS

- (53) Alankomaat on noudattanut SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdassa määrättyä veloitetta ilmoittamalla tukitoimenpiteestä ennen sen täytäntöönpanoa.

TUEN SOVELTUVUUS

JOHDANTO

- (54) Komission mielestä ehdotetun vapautuksen arvioinnissa on otettava huomioon ympäristönsuojelutuen suuntaviivat. Ilmoituksen kohteena olevaa ympäristöverovapautusta käsitellään erityisesti ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen luvussa 4 (Ympäristöverojen alennuksena tai ympäristöveroista vapautuksena myönnettävä tuki).

Käsitteilyn kohteena olevaa verovapautusta arvioitaessa ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen luku 4 on katsottava tyhjenteäväksi. Näin ollen toimenpidettä ei voida arvioida SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan perusteella, kuten Alankomaat on todennut.

- (55) Alankomaat on komission kanssa yhtä mieltä siitä, että ehdotettua toimenpidettä on pidettävä ympäristönsuojelutuen suuntaviivoissa tarkoitettuna ”vapautuksena ympäristöverosta”⁽²⁴⁾. Alankomaiden mielestä tämä ei kuitenkaan ole riittävä peruste toimenpiteen sisällyttämiseksi suuntaviivojen soveltamisalaan. Alankomaiden mukaan toimenpide ei täytä suuntaviivojen 151 kohdan vaatimusta, jonka mukaan toimenpide ”vaikuttaa ainakin välillisesti ympäristönsuojelun tason parantumiseen”, koska ehdotetulla vapautuksella ei ole tällaista tavoitetta.
- (56) Tätä perustelua ei voida hyväksyä. Sekä ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen luvun 4 otsikosta (Ympäristöverojen alennuksena tai ympäristöveroista vapautuksena myönnettävä tuki) että sen kanssa samansisältöisestä 151 kohdan ensimmäisestä osasta käy selvästi ilmi, että kyseistä lukua sovelletaan ehdotettuun tukeen. Luvussa esitetään yksityiskohtaisia määräyksiä siitä, missä olosuhteissa ympäristöveroja koskevien vapautusten voidaan katsoa soveltuvan sisämarkkinoille. Suuntaviivojen 151 kohdassa määritetään yleinen edellytys luvussa 4 tarkoitettulle ympäristöveroista vapautukselle. Kyseisessä kohdassa todetaan, että tuki voidaan katsoa soveltuvaksi ainoastaan, jos se ”vaikuttaa ainakin välillisesti ympäristönsuojelun tason parantumiseen”.
- (57) Selventääkseen ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 151 kohdan perusteita komissio huomauttaa, että ehdotetun ympäristöveroa koskevan vapautuksen ansiosta muille yrityksille saatetaan määrätä korkeampia kansallisia ympäristöverokantoja tai ne voidaan säilyttää korkeampina, niin että vapautuksella voi olla ainakin välillisesti myönteinen ympäristövaikutus⁽²⁵⁾. Komissio ei pidä ymmärrettävinä väitteitä, joita Alankomaat ja VKO ovat esittäneet osoittaakseen, että ehdotettu vapautus edistäisi osaltaan Alankomaiden ympäristöveron jatkuvaa soveltamista. Alankomaat huomauttaa, että verokantaa nostettaisiin korkeimmassa ryhmässä samanaikaisesti vapautuksen käyttöönoton kanssa, mutta se pyrkii huomautuksellaan vain vakuuttamaan, ettei ehdotettu vapautus johtaisi valtion varojen menetykseen, eikä se edes väitä ehdotetun vapautuksen olevan tarpeen verokannan noston mahdollistamiseksi. Siten ei voida osoittaa, että ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 151 kohdan vaatimus täytettäisiin.

⁽²⁴⁾ Kuten vahvistettiin 19 päivänä joulukuuta 2008 päivätyssä kirjeessä.

⁽²⁵⁾ Katso tässä yhteydessä myös ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 57 kohta, jossa todetaan, että ”tämäntyyppinen tuki voi olla välttämätöntä, jotta voidaan vaikuttaa välillisesti kielteisiin ulkoisvaikutuksiin helpottamalla suhteellisen kireän kansallisen ympäristöverotuksen käyttöönottoa tai säilyttämistä”.

(58) Komissio pyysi Alankomailta tietoja voidakseen arvioida tuen soveltuvuutta ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen luvussa 4 esitettyjen perusteiden mukaisesti ottaen huomioon erityisesti tuen välttämättömyyden ja oikeasuhtaisuuden sekä sen vaikutukset keramiikkateollisuuteen suuntaviivojen 155–159 kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti ⁽²⁶⁾.

(59) Komissio esitti useita tuen välttämättömyyteen liittyviä erityiskysymyksiä voidakseen arvioida, voitaisiinko Alankomaiden keramiikkateollisuuden valmistuskustannusten huomattava ympäristöveroista johtuva nousu siirtää kulluttajien maksettavaksi myynnin laskematta merkittävästi. Lisätietoja pyydettiin erityisesti myös seuraavista kysymyksistä: keramiikkateollisuuden myyntiluvut merkityksellisillä markkinoilla kymmenen viime vuoden aikana; energiaverokanta ja maksettujen verojen kokonaismäärä; energian kokonaiskustannukset yritystä kohden kymmenen viime vuoden aikana; arviot alan tuotteiden hintajousta merkityksellisillä markkinoilla; arviot menetetyistä myynnistä tai tuottojen vähentymisestä tai molemmista; tiedot Alankomaiden keramiikkateollisuuden kaupavirtojen kehityksestä merkityksellisiltä markkinoilta Alankomaihin ja Alankomaista merkityksellisille markkinoille suuntautuvien kaupavirtojen osalta; tuensaajien markkinaosuudet merkityksellisillä maantieteellisillä markkinoilla; ja mitkä tahansa muut tekijät, jotka saattavat vaikuttaa arvioon kustannusten siirtämisestä kuluttajille. Komissio esittää Alankomaille kysymyksiä myös tuen oikeasuhtaisuudesta ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 159 kohdan mukaisesti.

ARVIOINTI

Alustavat huomautukset

(60) Vastatessaan 7 päivänä lokakuuta 2009 päivättyyn komission kirjeeseen Alankomaat toimitti tietoja, jotka koskivat hypoteettista keskivertotiilentuottajaa Alankomaissa ⁽²⁷⁾. Alankomaiden mukaan komission kysymyksiin oli mahdotonta vastata maan keramiikkateollisuuden kaikkien alasektoreiden osalta, koska joillakin alasektoreilla, kuten tiilien, keraamisten putkien ja keraamisten saniteettituotteiden aloilla, toimi vain yksi alankomaalainen toimittaja. Tiilentuottajien osalta tilannetta voitiin kuvata kattavasti, koska kyseisellä hetkellä Alankomaissa toimi 13 tiilentuottajaa noin 40 tuotantopaikassa. Muissa tapauksissa, kuten koristeramiikan alalla, ei Alankomai-

den mukaan ollut mahdollista saada lyhyessä määräajassa riittävän selvää käsitystä asianomaisesta alasektorista.

(61) Komissio huomautti, että 11 päivänä helmikuuta 2009 tehdyssä menettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä todettiin komission jo pyytäneen kyseisiä lisätietoja – muun muassa tietoja Alankomaiden nimeämistä keramiikkateollisuuden eri osa-alueista – alustavan tutkinnan aikana, mutta tietoja ei ollut toimitettu.

(62) Komission mielestä yhtä hypoteettista keskivertotiilentuottajaa koskevia tietoja ei voida pitää riittävinä arvioitaessa ehdotetun verovapautuksen soveltuvuutta Alankomaiden koko keramiikkateollisuuden kannalta, koska yhden tietyn keskivertotuottajan ei voida katsoa edustavan koko alaa. Kuten Alankomaat itse painotti komissiolle toimitettujen tuonti- ja vientitietojen yhteydessä, kyseiset tiedot koskevat vain tiilialaa eikä niitä voida käyttää automaattisesti mallina arvioitaessa muiden keramiikkateollisuuden osa-alueiden suuntauksia, koska kullakin keramiikkateollisuuden osa-alueella oli oma erityinen tuote- ja markkinatilanteensa, johon muut taloudelliset tekijät vaikuttavat. VKO päätyi samaan johtopäätökseen 24 päivänä toukokuuta 2009 antamassaan lausunnossa ⁽²⁸⁾. Väite siitä, että tietoja ei voida toimittaa aloista, joilla toimii vain yksi tuensaaja, ei ole vakuuttava. Päinvastoin tietoja olisi saattanut olla helpompi hankkia yksittäisestä yrityksestä (kuten äskettäin eräässä tanskalaisessa tapauksessa ⁽²⁹⁾).

(63) Lisäksi osaa pyydettyistä tiedoista ei toimitettu. Komissio pyysi esimerkiksi tietoja tuen välttämättömyydestä ja oikeasuhtaisuudesta, kuten johdanto-osan 59 kappaleessa todetaan. Tuen välttämättömyyden osalta komissio pyysi arvioita alan tuotteiden hintajousta merkityksellisillä markkinoilla, arvioita menetetyistä myynnistä tai tuottojen vähentymisestä tai niistä molemmista, tuensaajien markkinaosuuksista merkityksellisillä maantieteellisillä markkinoilla sekä Alankomaiden valmistajien osuuden kehityksestä kyseisillä markkinoilla. Lokakuun 9 päivänä 2009 päivättyssä kirjeessään komissio tarjosi Alankomaille uuden tilaisuuden toimittaa puuttuvat tiedot, mutta niitä ei koskaan toimitettu.

(64) Saatavilla olevien tietojen perusteella voidaan tehdä seuraava analyysi tiilialasta.

⁽²⁶⁾ Nämä kysymykset esitettiin toisessa tietopyynnössä, joka toimitettiin Alankomaille 17 päivänä marraskuuta 2008 (D/54544).

⁽²⁷⁾ Alankomaat totesi, että sen mielestä kyseisiä tietoja voidaan soveltaa muihin keramiikkateollisuuden osa-alueisiin. Alankomaiden mukaan menetelmää oli käytetty muissa yhteyksissä, kuten Euroopan unionin lainsäädännössä (esimerkiksi epäpuhtauksien päästöjä ja siirtoja koskeva eurooppalainen E-PRTR-rekisteri) ja kansallisissa johtamistutkimuksissa (esimerkiksi Alankomaissa laadittu parhaita käytettävissä olevia tekniikoita koskeva tutkimus). Komission mielestä kilpailuanalyyseissä tiilialan keskivertoyritystä koskevien tietojen ei kuitenkaan voida katsoa kuvaavan koko keramiikkateollisuutta.

⁽²⁸⁾ Ympäristönsuojelutuen suuntaviivoissa ei sanota selvästi, onko arviointi tehtävä teollisuudenalan vai alasektorin tasolla. Tässä yhteydessä Alankomaat on kuitenkin itse todennut, että kilpailuolosuhteet ovat erilaiset eri alasektoreilla. Sen vuoksi arviointi on tässä asiassa tehtävä alasektorin tasolla.

⁽²⁹⁾ Valtiontukiasia N 327/08, 29.10.2009, ei vielä julkaistu.

Tuen välttämättömyys

- (65) Ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 155 kohdassa todetaan, että arvioidessaan vero-ohjelmia, joihin sisältyy veroalennusten tai verovapautusten muodossa myönnettävää valtiontukea, komissio arvioi erityisesti tuen välttämättömyyttä ja oikeasuhtaisuutta sekä sen vaikutuksia kyseessä olevilla toimialoilla.
- (66) Ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 158 kohdassa todetaan, että komissio katsoo tuen olevan välttämätöntä, jos seuraavat kolme edellytystä täyttyvät. Ensiksi tuensaaajat on valittava objektiivisten ja avointen kriteerien perusteella, ja tukea on periaatteessa myönnettävä samalla tavoin kaikille samalla toimialalla toimiville kilpailijoille, jos ne ovat samanlaisessa tilanteessa (suuntaviivojen 158 kohdan a alakohta). Toiseksi veron on ilman alennusta johdettava tuotantokustannusten merkittävään nousuun (158 kohdan b alakohta). Kolmanneksi on oltava varmuus siitä, että tuotantokustannusten merkittävää nousua ei ole mahdollista siirtää asiakkaille ilman myynnin merkittävää pienentymistä sen seurauksena (158 kohdan c alakohta). Tältä osin jäsenvaltiot voivat toimittaa arvioita muun muassa tuotteen hintajoustopuolesta kyseessä olevalla toimialalla merkityksellisillä maantieteellisillä markkinoilla sekä arvioita kyseessä olevalla toimialalla toimivien tai kyseessä olevaan luokkaan kuuluvien yritysten menettämistä myynnistä tai tuottojen vähentymisestä.

Ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 158 kohdan a alakohta

- (67) Alankomaat on todennut, että vapautus koskee keraamista prosessia: vapautus voidaan myöntää kaikille keraamisten tuotteiden valmistajille ja kaikille kilpailijoille keramiikkateollisuuden alalla (tai samoilla merkityksellisillä markkinoilla, jos kilpailijat ovat samanlaisessa tilanteessa) edellyttäen, että ne täyttävät seuraavat edellytykset:
- valmistajille on toimitettava maakaasua;
 - maakaasua on käytettävä laitoksissa, joissa tuotteita valmistetaan kuumentamalla;
 - tuotteiden on oltava ainakin 90-prosenttisesti savea.
- (68) Kyseiset edellytykset on määritetty lainsäädäntöehdotuksessa⁽³⁰⁾. Sen vuoksi vaikuttaa siltä, että tuensaaajien valintaa määrittävät kriteerit ovat sekä objektiivisia että avoimia.

Ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 158 kohdan b alakohta

- (69) Vaatimus siitä, että veron on ilman alennusta johdettava tuotantokustannusten merkittävään nousuun, katsotaan täytetyksi suuntaviivojen alaviitteessä 55 olevan selityksen

⁽³⁰⁾ Lainsäädäntöehdotuksessa (määräys on tarkoitettu sisällyttävä ympäristöverolain 64 pykälään) viitataan keraamisiin tuotteisiin, jotka valmistetaan kokonaan tai lähes kokonaan savesta.

mukaisesti, jos tuensaaaja on energiaverodirektiivin 17 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritelty ”energiaa vaativa yritys”, toisin sanoen yritys, jossa energiatuotteiden ja sähkön ostot ovat vähintään 3,0 prosenttia tuotantoarvosta⁽³¹⁾ tai jos kannettava kansallinen energiavero on vähintään 0,5 prosenttia jalostusarvosta.

- (70) Alankomaat on todennut, että tiilentuottajat kuuluvat energiaa vaativien käyttäjien ryhmään, koska niiden energiakustannukset ovat 20–30 prosenttia niiden kokonaistuotantokustannuksista. Alankomaat ei ole määritellyt tarkemmin kokonaistuotantokustannusten suhdetta tuotantoarvoon, mutta voidaan olettaa, että tavanomaisissa liiketoimintaolosuhteissa, toisin sanoen kun tavarat myydään tuotantokustannuksia korkeammalla hinnalla, tuotantokustannukset ovat tuotantoarvoa alemmat, koska tuotantoarvo on sidoksissa liikevaihtoon ja siten myydyin tuotteen hintaan. Jos oletetaan, että liiketoimintaolosuhteet ovat tavanomaiset, energiakustannusten osuus tuotantoarvosta on sen vuoksi alhaisempi kuin Alankomaiden ilmoittama energiakustannusten osuus tuotantokustannuksista. Tuotantoarvo ei myöskään ole niin paljon tuotantokustannuksia korkeampi, ja voidaan myös olettaa, että energiakustannusten osuus, joka on 20–30 prosenttia silloin, kun nimittäjäksi valitaan tuotantokustannukset, laskee alle kolmeen prosenttiin, kun nimittäjä on tuotantoarvo. Komissio on sen vuoksi yhtä mieltä siitä, että Alankomaiden keramiikkateollisuuden yritykset ovat edellä mainitussa direktiivissä määriteltyjä energiaa vaativia yrityksiä, ja siten 158 kohdan b alakohtaan sisältyvä vaatimus kustannusten huomattavasta noususta täyttyy. Komission arviointi perustuu siten ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen alaviitteessä 55 esitettyyn oikeudelliseen olettamukseen.

Ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 158 kohdan c alakohta

- (71) Ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 158 kohdan c alakohdan perusteen osalta esitettiin yksityiskohtaisia kysymyksiä, joiden tarkoituksena oli arvioida, voitaisiinko valmistuskustannusten huomattava nousu siirtää kuluttajien maksettavaksi myynnin laskematta merkittävästi. Erityisesti Alankomaita pyydettiin toimittamaan tietoa seuraavista seikoista: keramiikkateollisuuden myyntiluvut merkityksellisillä markkinoilla kymmenen viime vuoden aikana; energiaverokanta ja maksettujen verojen kokonaismäärä; energian kokonaiskustannukset yritystä kohden kymmenen viime vuoden aikana; arviot alan tuotteiden hintajoustopuolesta merkityksellisillä markkinoilla; arviot menetetyistä myynnistä tai tuottojen vähentymisestä tai niistä molemmista; tiedot Alankomaiden keramiikkateollisuuden kauppavirtojen kehityksestä merkityksellisiltä markkinoilta Alankomaihin ja Alankomaista merkityksellisille

⁽³¹⁾ Energiaverodirektiivin 17 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaan ”tuotantoarvolla” tarkoitetaan liikevaihtoa, mukaan lukien tuotteen hintaan suoraan liittyvät tuet, johon lisätään tai josta vähennetään muutokset lopullisten tuotteiden varastoissa, meneillään olevissa töissä sekä jälleenmyytäviksi ostetuissa tavaroissa ja palveluissa, mistä vähennetään jälleenmyytävien tavaroiden ja palvelujen hankintakustannukset.

markkinoille suuntautuvien kauppavirtojen osalta; tuensaajien markkinaosuudet merkityksellisillä maantieteellisillä markkinoilla; ja mitkä tahansa muut tekijät, jotka saattavat vaikuttaa arvioon kustannusten siirtämisestä kuluttajille (katso johdanto-osan 59 ja 63 kappale).

- (72) Alankomaat on vahvistanut, että periaatteessa asiaankuuluvat kustannukset voidaan siirtää kuluttajien maksettavaksi, mutta se toteaa, että siitä on tulossa yhä vaikeampaa. Viime vuosina jotkin tuottajat, jotka eivät ole pystyneet siirtämään kustannuksiaan kuluttajien maksettavaksi, ovat joutuneet lopettamaan liiketoimintansa tai ne on julistettu maksukyvyttömiiksi. Alankomaat ei kuitenkaan ole toimittanut mitään osoitusta syy-seuraussuhteesta verokustannusten ja yritysten liiketoiminnan lopettamisen välillä. Komissio toteaa, että jäsenvaltiot ovat velvollisia toimittamaan tarvittavat tiedot väittämiensä tueksi.
- (73) Alankomaat on myös ilmoittanut, että tiilien kysynnän hintajousto on pieni, mutta se ei ole vahvistanut kyseistä väitettä tosiasiallisilla tiedoilla.
- (74) Alankomaiden selvityksen mukaan tiilialan kilpailu lisääntyy tasaisesti kilpailijoiden muissa jäsenvaltioissa valmistamien vastaavanlaisten tiilien tuonnin vuoksi ja samalla Alankomaissa valmistettujen tiilien markkinaosuus laskee. Alankomaat toimitti 30 päivänä lokakuuta 2009 päivätyyn kirjeensä liitteessä tuonti- ja vientitietoja, jotka osoittivat, että tuonti Saksasta Alankomaihin oli lisääntynyt viime vuosien aikana, kun taas vienti Alankomaista Saksaan ja Belgiaan oli vähentynyt⁽³²⁾. Alankomaiden mukaan tärkein syy oli se, että ulkomaisille tiilentuottajille oli myönnetty vapautus energiaverosta toisin kuin Alankomaiden tuottajille.
- (75) Periaatteessa valtiontukea, kuten ympäristöverosta vapauttamista, ei kuitenkaan voida perustella ainoastaan muissa jäsenvaltioissa käytössä olevilla vastaavanlaisilla toimenpiteillä. Jos tämäntyyppinen perustelu hyväksyttäisiin, samalla olisi hyväksyttävä, että jos jokin valtio ottaa käyttöön valtion toimenpiteitä, muut jäsenvaltiot voisivat tästä syystä ryhtyä korvaaviin toimenpiteisiin niiden teollisuudelle aiheutuvien haittavaikutusten lieventämiseksi. Valtiontuen näkökulmasta tällaisia vastatoimia ei voida hyväksyä. Valtiontuen aiheuttamaa vahinkoa ei todellisuudessa korjata valtiontukien kilpajuoksulla vaan vahvistamalla valtiontukea koskevia sääntöjä ympäristönsuojelutuen suuntaviivat mukaan luettuina. Siten ilmoitettua toimenpidettä ei mitenkään voida perustella ainoastaan pitämällä sitä oikeutettuna korjaustoimenpiteenä muualla mahdollisesti käytössä olevaan tukeen vastaamiseksi: jos toimenpide on tarkoitus hyväksyä, silloin on osoitettava, että kustannukset ovat nousseet huomattavasti ja että niitä ei voida siirtää kuluttajien maksettavaksi.
- (76) Huolimatta kuljetuskustannuksista johtuvista rajoituksista, joiden vuoksi tiilien maantieteelliset markkinat supistuvat 250 km:n säteelle, komissio voi toimitettujen tietojen perusteella päätellä tiiliteollisuuden kuuluvan jäsenvaltioiden välisen kaupan piiriin. Alankomaat on ilmoittanut, että 20 prosenttia vuotuisesta tiilituotannosta menee vientiin. Komissio on pystynyt toimitettujen tietojen pohjalta laskemaan summittaisesti kaupan määrän⁽³³⁾ arvon, joka on noin 75 prosenttia. Koska yhtenäisiä tietoja ei ollut saatavilla, kaupan määrän arvo oli kuitenkin laskettava vuoden 2007 kauppavirtoja koskevien tietojen ja vuoden 2008 liikevaihtotietojen perusteella. Edellä kuvattu seikat saattaisivat olla osoitus siitä, että teollisuudella on vaikeuksia siirtää Alankomaiden määräämää verorasi-tusta kuluttajien maksettavaksi. Väite siitä, että kustannusten nousua on vaikea siirtää kuluttajien maksettavaksi, on kuitenkin ristiriidassa sen kanssa, että Alankomaiden mukaan vero on tähän saakka pystytty siirtämään kuluttajille, sekä sen seikan kanssa, että toimitettujen tietojen kattaman jakson aikana Alankomaiden tiilialan vienti kasvoi 189 miljoonasta eurosta vuonna 2001 225 miljoonaa euroon vuonna 2007. Lisätietojen puuttuessa pitemmälle menevää analyysia ei voida tehdä.
- (77) Alankomaat ei myöskään ole toimittanut useita vuosia kattavia markkinatietoja, jotka tukisivat väitettä Alankomaissa valmistettujen tiilien markkinaosuuden laskusta, huolimatta siitä, että komissio on nimenomaan pyytänyt saada tietoja tuensaajien markkinaosuuksista merkityksellisillä maantieteellisillä markkinoilla.
- (78) Myös seuraavia tietoja pyydettiin kustannusten siirtämismahdollisuuden arvioimiseksi, mutta niitä ei kuitenkaan toimitettu: keramiikan myynnin vuotuista määrää ja arvoa koskevat luvut keskivertoyritystä kohden kaikilla merkityksellisillä markkinoilla kymmenen viime vuoden aikana (komissiolle toimitettiin tosin tieto siitä, että Alankomaissa tiilialan vuotuinen liikevaihto oli 370 miljoonaa euroa, mutta tietoja ei toimitettu myynnin määrästä; historiallisten tietojen perusteella arvioitiin myös, että keramiikan alalla vuotuinen liikevaihto oli 7–10 miljoonaa euroa); energiaveron vuotuinen kokonaismäärä yritystä kohden merkityksellisillä markkinoilla kymmenen viime vuoden aikana (Alankomaat toimitti ainoastaan tiilialan keskivertoyritystä koskevat tiedot vuodelta 2009); yrityskohtaiset energiakustannukset merkityksellisillä markkinoilla kymmenen viime vuoden aikana (Alankomaat toimitti ainoastaan tiilialan keskivertoyritystä koskevat tiedot vuodelta 2009); arviot tuotteiden hintajousta merkityksellisillä tuotemarkkinoilla ja maantieteellisillä markkinoilla; arviot yritysten liikevaihdon tai tuoton tai niiden molempien pienenemisestä kyseisillä markkinoilla; sekä tiedot alankomaalaisten tuottajien markkinaosuuskehityksestä merkityksellisillä maantieteellisillä markkinoilla. Komissio pyysi tietoja myös Alankomaiden keramiikkateollisuuden muuttuvista kauppavirroista, toisin sanoen merkityksellisiltä maantieteellisiltä markkinoilta Alankomaihin suuntautuvasta tuonnista ja Alankomaiden viennistä kyseisille markkinoille, mutta Alankomaat ei toimittanut mitään useita vuosia kattavia tietoja

⁽³²⁾ Samat tiedot toimitettiin 16 päivänä syyskuuta 2008 päivätyssä kirjeessä.

⁽³³⁾ "Kaupan määrällä" tarkoitetaan viennin ja tuonnin kokonaisarvoa jaettuna liikevaihdon ja merkityksellisille markkinoille suuntautuvan tuonnin kokonaisarvolla.

keramiikkateollisuuden kokonaistuonnista ja -viennistä (eikä myöskään alan kokonaisliikevaihdon muutoksista vuosien aikana). Näin ollen ei voida tehdä mitään merkityksellisiä päätelmiä keramiikkateollisuuden kaupan määrästä ja tiiliteollisuuden osalta voidaan esittää ainoastaan 76 kappaleessa esitetty summittainen arvo.

- (79) Alankomaiden nimeämien muiden osa-alueiden osalta, erityisesti kattotiiliä, viemäriputkia, saniteettituotteita, keraamisia seinä- ja lattialaattoja, tulenkestäviä materiaaleja sekä posliini- ja koristeramiikkatuotteita koskevien alojen osalta, Alankomaat viittaa tietoihin, jotka koskevat tiilialan keskivertoyritystä. Lisäksi Alankomaat toimitti vain hyvin rajoitetun määrän tietoa yksittäisistä osa-alueista. Alankomaat ilmoitti 16 päivänä syyskuuta 2008 päivätyssä kirjeessä kunkin osa-alueen merkityksellisten maantieteellisten markkinoiden koon ja osuudet kansallisista tuonti- ja vientimääristä prosentteissa ilmoitettuna sekä tiedot kaikista eri vientikohteista⁽³⁴⁾. Komission pyytämiä tarkkoja osa-aluekohtaisia tietoja, jotka mainitaan johdanto-osan 78 kappaleessa, ei kuitenkaan ole toimitettu.

⁽³⁴⁾ Alankomaat ilmoitti 16 päivänä syyskuuta 2008 päivätyssä kirjeessä seuraavat erityistiedot nimetyistä keramiikkateollisuuden osa-alueista; tiedoista ei käy ilmi, mitä vuotta ne koskevat, mutta keramiikkateollisuuden yleisestä kuvauksesta voitaisiin päätellä, että myös osa-aluekohtaiset tiedot koskevat vuotta 2008. Tiilet: Osa-alueen liikevaihto on noin [...] euroa (*), ja se työllistää noin [...] henkilöä. Alankomaiden tiiliteollisuuden vuotuisesta tuotannosta noin [...] prosenttia menee vientiin. Tuonti on noin [...] prosenttia Alankomaiden vuotuisesta tuotannosta. Tiilien painon vuoksi maantieteelliset markkinat rajoittuvat [...] km:n säteelle siitä yrityksestä, jossa ne valmistetaan, ja siten markkinoihin kuuluvat seuraavat maat: [...], [...] ja [...]. Keraamiset kattotiilet: Liikevaihtoa koskevia tietoja ei ole toimitettu. Osa-alue työllistää noin [...] henkilöä. Sen vienti on noin [...] prosenttia osa-alueen vuotuisesta tuotannosta, ja se suuntautuu pääasiassa naapurimaihin. Tuonnin osuus on noin [...] prosenttia, ja tuotteita tuodaan edellä mainituista naapurimaista. Tuotteiden painon vuoksi maantieteelliset markkinat rajoittuvat [...] km:n säteelle siitä yrityksestä, jossa ne valmistetaan, ja siten markkinoihin kuuluvat seuraavat maat: [...] ja [...]. Keraamiset viemäriputket: Valmistajia on yksi, ja sillä on kaksi tuotantopaikkaa. Tuotteiden painon vuoksi maantieteelliset markkinat rajoittuvat [...] km:n säteelle siitä yrityksestä, jossa ne valmistetaan, vaikka tiedoissa mainittiin yrityksen harkitsevan vientiä koko Euroopan alueelle. Saniteettituotteet: Liikevaihtoa koskevia tietoja ei ole toimitettu. Osa-alue työllistää noin [...] henkilöä. Noin [...] prosenttia Alankomaiden vuotuisesta tuotannosta menee vientiin, kun taas tuonnin osuus on noin [...] prosenttia. Merkitykselliset maantieteelliset markkinat rajoittuvat [...] km:n säteelle siitä yrityksestä, jossa tuotteet valmistetaan. Valmistaja kuuluu eurooppalaiseen ryhmittymään. Tulenkestävät materiaalit: Osa-alue on lähes kokonaisuudessaan suuntautunut kansainvälisille markkinoille. Se työllistää noin [...] henkilöä. Sen vienti on noin [...] prosenttia osa-alueen vuotuisesta tuotannosta ja tuonti noin [...] prosenttia. Keraamiset laatat: Osa-alue työllistää noin [...] henkilöä, ja sen vuotuisesta tuotannosta [...] prosenttia menee vientiin. Tuonti on [...] prosenttia vuotuisesta tuotannosta. EU:n tuontimaista tärkeimmät ovat [...], [...] ja [...]. EU:n ulkopuolisista tuontimaista tärkeimmät ovat [...] ja [...]. Koristeramiikka: Alalla on neljä tuotantopaikkaa, ja se työllistää noin [...] henkilöä. Osa-alueen vuotuisesta tuotannosta menee vientiin [...] prosenttia, ja tuonti on noin [...] prosenttia Alankomaiden vuotuisesta tuotannosta. Historiallisten tietojen perustella osa-alueen liikevaihto on arviolta noin [...] miljoonaa euroa (suurin piirtein [...] prosenttia Alankomaiden keramiikkateollisuuden arvioidusta kokonaisliikevaihdosta).

(*) Luottamuksellisia tietoja.

- (80) Komissio ei voi saatavilla olevien tietojen perusteella todeta, että Alankomaiden keramiikkantuottajien tuotantokustannusten kasvua ei pystytä siirtämään kuluttajille ilman myynnin merkittävää pienentymistä sen seurauksena. Sen vuoksi on pääteltävä, että Alankomaat ei ole osoittanut ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 58 kohdan c alakohdassa esitetyn kriteerin täyttymistä.

EHDOTETUN TUEN VÄLTÄMÄTTÖMYTTÄ KOSKEVA PÄÄTELMÄ

- (81) Näin ollen komissio katsoo, että toimitetut tiedot eivät osoita Alankomaiden keramiikkateollisuudelle ehdotetun tuen olevan välttämätöntä. Pelkästään tästä syystä on pääteltävä, että tukitoimenpide ei sovellu sisämarkkinoille.

Tuen oikeasuhtaisuus

- (82) Tuen oikeasuhtaisuutta koskevan kysymyksen osalta ympäristönsuojelutuen suuntaviivojen 159 kohdassa todetaan, että kaikkien tuensaajien on täytettävä yksi seuraavista edellytyksistä:

- Tuensaaja maksaa kansallisesta verosta osuuden, joka vastaa suurin piirtein kunkin yksittäisen tuensaajan ympäristövaikutusta verrattuna Euroopan talousalueen parhaan tekniikan vaikutukseen. Tuensaaja voi saada enintään veronalennuksen, joka vastaa suuruudeltaan parasta tekniikkaa käytettäessä aiheutuvaa kustannusten nousua, jota ei voida siirtää asiakkaille.
- Tuensaaja maksaa vähintään 20 prosenttia kansallisesta verosta, jollei alhaisempaa verotusta voida perustella.
- Tuensaaja voi tehdä jäsenvaltion kanssa sopimuksia, joilla se sitoutuu saavuttamaan ympäristönsuojelutavoitteet, joilla on sama vaikutus kuin a tai b alakohdan taikka yhteisön vähimmäisveron soveltamisella.

- (83) Alankomaat on vahvistanut, että a alakohdassa mainittu edellytys ei täyty. Alankomaat ei käsittele c alakohdan edellytystä. Alakohdassa b mainitusta edellytyksestä, jonka mukaan tuensaajan pitäisi maksaa vähintään 20 prosenttia kansallisesta verosta, jollei alhaisempaa verotusta voida perustella, Alankomaat on todennut, että tuensaajat eivät kaiken kaikkiaan maksa vähintään 20:tä prosenttia kansallisesta (energia-)verosta (tulot, jotka ovat peräisin esimerkiksi sähköverosta, jota yritykset kuitenkin maksavat). Alankomaiden mukaan toimialan koon vuoksi todellisuudessa maksettu osuus on paljon pienempi. Alankomaat on toistanut tässä yhteydessä, että maakaasusta perittävää energiaveroa koskevan verovapautuksen myöntäminen keraamisille tuotteille korjaa kilpailun vääristymisen, sillä se luo tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille keraamisia tuotteita valmistaville laitoksille sisämarkkinoilla.

- (84) Alakohdassa b tarkoitetaan kansallisen energiaveron veroprosenttia eikä 20 prosentin suuruista osaa siitä kokonaisveromäärästä, joka peritään veronmaksajilta eri energiatuotteista. Ilmoitettu toimenpide koskee täydellistä vapautusta maakaasua koskevasta kansallisesta verosta, mikä tarkoittaa, että ympäristönsuojelutuen suuntaviihojen 159 kohdan b alakohdassa määrättyä prosenttirajaa koskeva vaatimus ei täyty. Alankomaat ei myöskään ole osoittanut, että kyseessä olisi ainoastaan ”vähäinen kilpailun vääristyminen”, millä saatettaisiin perustella alhaisempi verotus: tähän on synnä ainoastaan se, että pyydettyjä, teollisuuden kilpailuasemaa koskevia markkinatietoja ei ole toimitettu. Toimitettujen tietojen perusteella ei näin ollen voida päätellä, että kyseinen kriteeri täyttyy.

EHDOTETUN TUEN OIKEASUHTAISUUTTA KOSKEVA PÄÄTELMÄ

- (85) Näin ollen komissio katsoo, että toimitetut tiedot eivät osoita Alankomaiden keramiikkateollisuudelle ehdotetun tuen olevan oikeasuhtaista.

VII. PÄÄTELMÄ

- (86) Komissio katsoo, että ehdotetulle verovapautukselle, joka on toimintatukea, ei voida hyväksyä minkäänlaisia poikkeuksia SEUT-sopimukseen sisältyvästä valtiontuen kieltämisestä koskevasta pääsäännöstä, ja sen vuoksi se ei sovellu sisämarkkinoille. Näin ollen tukitoimenpidettä ei saa panna täytäntöön,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Maakaasun energiaverosta vapautuksena annettava valtiontuki, jota Alankomaat aikoo myöntää Alankomaiden keramiikkateollisuudelle, ei sovellu sisämarkkinoille.

Näin ollen tukitoimenpidettä ei saa panna täytäntöön.

2 artikla

Alankomaiden on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksi antamisesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Alankomaiden kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 15 päivänä joulukuuta 2009.

Komission puolesta

Neelie KROES

Komission jäsen